

**Administratieve Commissie ter regeling van de
arbeidsrelatie (CAR) – Nederlandstalige kamer**
Administratief Centrum Kruidtuin - Finance Tower
Kruidtuinlaan 50 bus 135, 1000 Brussel

Dossier nr: 230/NL/2021/X - Y
Verzoekende partijen: Dhr. X

Aanvraag tot kwalificatie van de arbeidsrelatie

De artikelen 329 en 338, § 1 van de programmawet (I) van 27 december 2006 bepalen dat de kamers van de Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie tot taak hebben beslissingen te nemen betreffende de kwalificatie van een bepaalde arbeidsrelatie.

Het koninklijk besluit van 11 februari 2013 regelt de samenstelling en werking van de kamers van de Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie.

De heer X diende op 27 oktober 2021 eenzijdig een aanvraag tot kwalificatie van de arbeidsrelatie in.

De aanvraag bevatte enkel een ondertekend aanvraagformulier

Op 29 oktober 2021 en 25 november 2021 verzocht de Administratieve Commissie dhr. X om bijkomende inlichtingen. Hij bezorgde deze op 29 oktober 2021 en 25 november 2021.

Beoordeling door de Commissie

1.- De Commissie stelt vast dat de aanvrager zich volgens zijn aanvraagformulier niet bevindt in één van de toestanden vermeld in artikel 338, § 3 van voormelde programmawet.

De Commissie stelt vast dat de aanvrager in hoofdberoep ICT-consultant is bij een onderneming uit M. Hij is voltijds in dienst.

Hiernaast heeft hij echter nog andere beroepsactiviteiten:

- Hij werkt nu en dan ook als uitzendkracht in een concertgebouw. Hij oefent er de functies van onthaalmedewerker en stagehand uit;

- Sinds juni 2020 werkt hij als zelfstandig koerier voor Z. Hij is ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO). Die activiteiten verricht hij slechts occasioneel.

De aanvrager wenst daarenboven een arbeidsrelatie aan te gaan met een transportonderneming. Hij zou op afroep transportopdrachten als chauffeur uitvoeren. Hij zou hierbij gebruik maken van een voertuig van de transportonderneming zelf.

De aanvrager verzoekt de Commissie om een kwalificatiebeslissing te nemen met betrekking tot zijn activiteiten als onthaalmedewerker/stagehand in het concertgebouw en als koerier. In het bijzonder wat betreft zijn activiteiten als onthaalmedewerker/stagehand stelt hij de vraag of hij deze als zelfstandige kan uitoefenen terwijl hij deze activiteiten nu als uitzendkracht verricht.

De aanvrager verzoekt de Commissie ook om een kwalificatiebeslissing te nemen met betrekking tot de boogde arbeidsrelatie met de transportonderneming. Ook hieromtrent vraagt hij zich af of hij deze als zelfstandige kan uitoefenen.

Aangezien er sprake is van drie verschillende arbeidsrelaties, met telkens andere opdrachtgevers/klanten, behandelt de Commissie elk van deze arbeidsrelaties afzonderlijk, in drie verschillende dossiers. Deze beslissing heeft betrekking op de beoogde arbeidsrelatie met de transportonderneming.

2.- De commissie wijst erop dat de RSZ-wet van 27 juni 1969 niet alleen van toepassing is op werknemers, maar ook op personen die met werknemers worden gelijkgesteld. In dat laatste geval wordt de opdrachtgever zelf ook gelijkgesteld met een werkgever (zie art. 1, §1, 1°, b en Artikel 2 § 1, 1°)

De Koning heeft met andere woorden de bevoegdheid en de mogelijkheid om ook zelfstandigen, die niet onder gezag werken, maar die niettemin in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst arbeid verrichten, gelijk te stellen met werknemers. Het was de uitdrukkelijke bedoeling van de wetgever om via de mogelijkheid van gelijkstelling bescherming te bieden aan kwetsbare arbeidskrachten: *“Wegens een enkel theoretische onafhankelijkheid zijn ze wederrechtelijk aan de regeling voor de sociale zekerheid onttrokken terwijl ze in feite op dezelfde wijze hun arbeid verrichten als de werknemers”* (MvT, Parl. St. Senaat 1968-1969, nr. 18, 3).

Het Hof van Cassatie heeft in verschillende arresten uitdrukkelijk overwogen dat de verruiming van het toepassingsgebied van de RSZ-wet betrekking heeft op personen die niet onder het gezag van een werkgever arbeid verrichten (zie o.a. Cass. 10 april 1989, *Arr.Cass.* 1988-89, 898; Cass. 21 juni 1993, *JTT* 1993, 376; Cass. 23 mei 2005, *JTT* 2005, 389; Cass. 19 juni 2006, *JTT* 2007, 122. Zie voorts ook Cass. 20 oktober 2008, *JTT* 2009, 72).

Een zelfstandige wordt ingevolge de hierboven aangehaalde bepalingen niet onweerlegbaar vermoed verbonden te zijn door een arbeidsovereenkomst, maar wordt onderworpen aan de RSZ-wet omdat hij eenvoudigweg voldoet aan de voorwaarden die de Koning heeft bepaald voor een verruiming van het toepassingsgebied van het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers (GwH, nr. 118/2016, 22 september 2016).

3.- Artikel 3, 5° van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de RSZ-wet bepaalt dat het toepassingsgebied van die wet wordt verruimd tot:

De personen die vervoer van goederen verrichten dat hun door een onderneming opgedragen wordt, door middel van voertuigen waarvan zij geen eigenaar zijn of waarvan de aankoop gefinancierd of de financiering gewaarborgd wordt door de ondernemer, alsmede tot die ondernemer.

De voorwaarden eigen aan deze gelijkstelling zijn de volgende:

- een (natuurlijk) persoon verricht vervoer van goederen;
- dat hem door een onderneming wordt opgedragen;
- door middel van een voertuig waarvan hij geen eigenaar is, of waarvan de financiering wordt gedaan of gewaarborgd door de ondernemer in wiens opdracht wordt gereden.

Hierbij moet rekening worden gehouden met het feit dat het met opdrachten belast worden geen gezagsverhouding veronderstelt en/of noodzaakt (cf. Cass. 21 juni 1993, *JTT* 1993, 376; Cass. 23 mei 2005, *JTT* 2005, 389).

4.- Uit de informatie die de aanvrager heeft verschaft, blijkt dat hij als natuurlijke persoon (hij is ook in die hoedanigheid ingeschreven in het KBO) door middel van een voertuig van de transportonderneming, en waarvan hij dus geen eigenaar is, goederen zal vervoeren zoals dat hem is opgedragen door de transportonderneming.

Het loutere feit dat de aanvrager vrij is om in te gaan op een aanbod van werk doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij – eens hij het werk aanvaardt – de goederen vervoert in opdracht van de transportonderneming, of met andere woorden, zoals het hem is opgedragen door de transportonderneming, hetzij vooraf, hetzij tijdens het vervoer van de goederen zelf.

Zelfs indien de uitvoering van de transportopdracht niet gepaard zou gaan met een gezagsverhouding, dan nog dringt het besluit zich op dat de aanvrager in de gegeven omstandigheden voor de toepassing van de RSZ-wet hoe dan ook gelijkgesteld wordt met een werknemer. De transportonderneming wordt in diezelfde omstandigheden gelijkgesteld met een werkgever.

Beslissing van de Commissie

De **Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie**, bijgestaan door de heer Steven Boelens, secretaris en samengesteld uit:

- De heer Koen Nevens, voorzitter
- Mevrouw Pascale Mylemans, als vertegenwoordiger van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Beleidsondersteuning en -coördinatie, vast lid
- De heer Wim Brouckaert, als vertegenwoordiger van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, vast lid
- De heer Pol Bosman, als vertegenwoordiger van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Zelfstandigen, plaatsvervangend lid
- De heer Erwin Tavernier, als vertegenwoordiger van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, vast lid

beslist, na deelname aan de elektronische zitting van de meerderheid van de leden of de vertegenwoordigde leden van de kamer,

bij meerderheid van stemmen,

dat de prestaties die dhr. X wenst te verrichtten voor de NV Y overeenkomstig artikel 3, 5° van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de RSZ-wet van 27 juni 1969, vallen onder het toepassingsgebied van de sociale zekerheid van werknemers.

Aldus uitgesproken ter elektronische zitting van 2 December 2021.

De voorzitter,
Koen Nevens

Artikel 338, § 4 van de programmawet (I) van 27 december 2006 stelt: "Deze beslissing is bindend voor de instellingen die in de administratieve commissie vertegenwoordigd zijn evenals voor de sociaalverzekeringsfondsen bedoeld in artikel 20 van het koninklijk besluit nr38, behalve 1° wanneer de voorwaarden betreffende de uitvoering van de arbeidsrelatie en waarop de beslissing werd gegrond, gewijzigd worden. In dit geval heeft de intrekking van de beslissing uitwerking vanaf de dag van de wijziging van deze voorwaarden; 2° wanneer blijkt dat de elementen betreffende de kwalificatie van de arbeidsrelatie die door de partijen werden verschaft op een onvolledige of onjuiste wijze werden verschaft. In dat geval wordt de beslissing geacht nooit te hebben bestaan. De instellingen van sociale zekerheid blijven er dus toe gemachtigd over te gaan tot een controle van het behoud van de elementen die de beslissing van de administratieve kamer hebben gegrond".

In de gevallen voorzien bij artikel 338, § 2, tweede en derde lid, zijnde de beslissingen genomen op initiatief van een enkele partij van de arbeidsrelatie, worden deze beslissingen van kracht voor een periode van drie jaar.

Er kan door de partijen binnen de maand die volgt op de kennisgeving van de beslissing bij aangetekend schrijven, bij de arbeidsrechtbank van de plaats van de aanvrager(s) beroep worden aangetekend door het uitbrengen van een dagvaarding of door het neerleggen ter griffie van een tegensprekelijk verzoekschrift (art. 704, § 1 Ger. W.) lastens de Belgische Staat (FOD Sociale Zekerheid). Het voorwerp van het beroep moet daarbij worden vermeld.